

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 19 ноември 2018 г.
(OR. en)

14409/18

SOC 714
EMPL 534
ECOFIN 1063
EDUC 429

БЕЛЕЖКА

От:	Генералния секретариат на Съвета
До:	Комитета на постоянните представители/Съвета
Относно:	Изпълнение на препоръката относно дългосрочната безработица: основни послания на Комитета по заетостта — Одобряване на основните послания на Комитета по заетостта

Приложено се изпращат на делегациите основни послания на Комитета по заетостта във връзка с изпълнението на Препоръката на Съвета от 15 февруари 2016 г. относно интеграцията на дълготрайно безработните лица на пазара на труда (*ОВ С 67, 20.2.2016 г., стр. 1—5*) с оглед на одобряването им от Съвета по заетост, социална политика, здравеопазване и потребителски въпроси на неговото заседание на 6 декември 2018 г.

Приложение 1: окончателните заключения на Комитета по заетостта относно дългосрочната безработица са представени в документ 14409/18 ADD 1.

Приложение 2: данни във връзка с препоръката за дългосрочната безработица са представени в документ 14409/18 ADD 2.

**Изпълнение на препоръката относно дългосрочната безработица: основни послания на
Комитета по заетостта за заседанието на Съвета по заетост, социална политика,
здравеопазване и потребителски въпроси**

На 3 октомври 2018 г. Комитетът по заетостта направи втори преглед на изпълнението на препоръката на Съвета от 15 февруари 2016 г. относно интегрирането на дългосрочно безработните лица в пазара на труда във всички държави членки (първи преглед беше направен на 15 декември 2016 г.). Този преглед се осъществи в контекста на подобрени условия на трудовия пазар в ЕС, което допринася за постигане на по-добри резултати на пазара на труда за дългосрочно безработните лица.

Равнището на дългосрочната безработица през 2017 г. е било 3,4 % за целия ЕС, което представлява намаление в сравнение с 4,4 % през 2015 г. Броят на дългосрочно безработните в ЕС продължи да намалява, като достигна 7,3 милиона през 2017 г. Окуражителен е фактът, че равнището спада от 2015 г. насам във всички държави членки, с изключение на Люксембург и Австрия, където увеличението е незначително. Най-големи подобрения на равнището на дългосрочната безработица се наблюдават в Хърватия и Испания. Равнището на дългосрочната безработица варира от 1–1,5 % в Чешката република, Дания, Полша, Швеция и Обединеното кралство до 4,5–8 % в Кипър, Испания, Италия и Словакия, и 15,3 % в Гърция. Въпреки това подобрение дългосрочната безработица все още има висока човешка и икономическа цена за ЕС, като се запазват различията в ЕС като цяло.

Комитетът по заетостта установи, че макар всички държави членки да са предприели действия, за да подобрят изпълнението на препоръката след предходния преглед през 2016 г., нивото на изпълнение е различно. Някои държави членки се намират в напреднал етап, докато други трябва да положат повече усилия, за да постигнат необходимото в ключови области от препоръката.

Комитетът по заетостта отбеляза, че капацитетът на публичните служби по заетостта (ПСЗ) е всеобщ проблем, който е от критично значение за ефективното изпълнение на препоръката във всички държави членки. В някои държави членки се наблюдават също сериозни регионални различия при предоставянето на услуги от страна на ПСЗ, които трябва да бъдат отстранени.

По време на прегледа бяха набелязани редица други по-широкообхватни реформи, които могат да окажат въздействие върху интегрирането на дългосрочно безработните на пазара на труда, например реформите на системите за професионално образование и обучение.

В прегледа също така се изтъква и положителната роля на финансирането по линия на Европейския социален фонд за борба с дългосрочната безработица в редица държави членки.

Комитетът по заетостта би искал да отбележи също доклада на Комитета за социална закрила за 2018 г., в който се разглежда начинът, по който социалните служби подпомагат интеграцията на пазара на труда на тази част от населението в трудоспособна възраст, която е най-отдалечена от пазара на труда. Този доклад съдържа редица значими констатации. В него се стига до заключението, че хората, които са изключени от пазара на труда, се нуждаят не само от активни програми за пазара на труда, но и от мерки за отстраняване на пречките пред социалното приобщаване. В доклада се отбелязва също, че има широк набор от персонализирани целеви социални услуги, които се предоставят по универсален начин или на хората, които са най-отдалечени от пазара на труда, както и че тези услуги все по-често се предлагат по интегриран начин.

Що се отнася до четирите основни области на препоръката, Комитетът по заетостта отбелязва следното:

В редица държави членки **регистрацията на голям брой дългосрочно безработни** е свързана с факта, че обезщетенията за безработица се отпускат, ако лицата са регистрирани. Това изглежда е довело до създаване на стабилна връзка между дългосрочно безработните и ПСЗ. Някои държави членки са въвели политики, чиято цел е да се предотврати отписването. Много държави членки обаче трябва да положат още усилия за осведомяване на неактивните лица и да разработят стимули, ако няма такива, за регистриране и поддържане на регистрацията в службите по заетостта.

В прегледа беше потвърдено, че допълнителните услуги са важни за дългосрочно безработните, които може да се нуждаят от социални, здравни и други мерки за подкрепа при търсенето на работа. Навсякъде са положени усилия, за да се повиши нивото на **координация** между публичните служби по заетостта, социалните служби и други доставчици на услуги. Някои държави членки разработват ИТ решения за обмен на информация; други въвеждат протоколи за сътрудничество. При все това координацията продължава да бъде основно предизвикателство за много държави членки по редица причини, включително въпроси, свързани със защитата на данните, разделението на отговорностите между институциите и липсата на средства.

Съществуват много различни национални подходи при установяването на **единното звено за контакт**. Някои държави членки интегрират напълно съответните услуги — понякога чрез физическо „обслужване на едно гише“, докато други имат един координиращ орган, който служи за връзка и посредник с другите институции. Освен това няколко държави членки са определили органа, който трябва да бъде единното звено за контакт, но още не са въвели мерки, гарантиращи, че той функционира като такова звено чрез координация с другите услуги.

В повечето държави членки има **споразумения за професионална интеграция** или техен еквивалент. Някои са актуализирали съществуващите инструменти, за да отразят по-пълно потребностите на дългосрочно безработните лица. Нужни са още усилия и при необходимост — актуализация, особено по отношение на редовното преразглеждане на индивидуалните оценки. Тази актуализация е много важна, но тя не се извършва във всички държави членки.

Държавите членки провеждат определен набор от дейности, свързани с **ангажираността на работодателите**. Комитетът по заетостта установи наличието на редица иновативни подходи: в някои държави членки част от персонала на ПСЗ е зает изцяло с тази дейност, което е обещаващо; в други субсидираното заплащане се съчетава с обучение на работното място. Комитетът по заетостта очаква да научи повече за резултатите от тези мерки в бъдеще. В някои държави членки все още липсва по-стратегически подход към партньорствата с работодателите. Въпреки че в повечето случаи се осъществява сътрудничество със социалните партньори, то би могло да бъде формализирано в по-голяма степен и в някои случаи да бъде по-добре структурирано, особено на местно равнище.

Мониторингът на препоръката е подкрепен и с количествени данни, които се събират с помощта на държавите членки. Вторият пълен цикъл на набиране на данни въз основа на рамката от показатели, разработена от Комитета по заетостта, беше осъществен през 2018 г. (към настоящите основни послания е приложено обобщение на резултатите). Като цяло при втория цикъл се наблюдават значителни подобрения на качеството и пълнотата на събраните данни. Държавите членки допълнително са подобрили съответствието на данните със спецификациите на рамката от показатели, което показва ангажираността им по отношение на мониторинга на препоръката. Събраните данни улесняват изчисляването на ключовите показатели за повечето страни и представляват добра отправна точка за продължаващия мониторинг на напредъка на годишна основа. Цикълът на набиране на данни през следващата година ще включва подобрения на методиката въз основа на извлечените поуки по време на първите два цикъла (2017 г. и 2018 г.). Тези подобрения ще доведат до опростяване на мониторинга, намаляване на тежестта за държавите членки и по-лесно тълкуване на резултатите.

Необходими са допълнителни усилия, въпреки постигнатия напредък в мониторинга. Държавите членки се насърчават да предприемат мерки за подобряване на качеството и пълнотата на данните и за подобряване на капацитета си за проследяване развитието на хората, намерили работа, например чрез използване на свързани регистри. Осигуряването на пълен набор от данни за проследяване на развитието ще даде по-ясна представа за постигането на устойчиви резултати по отношение на дългосрочно безработните лица.
